ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Κέρκυρα, 10 – 8 – 2025: Το Νόημα της Αλληλεγγύης

‘Ολγα Τσιλιμπάρη

Όλοι και όλες εκεί: από ανθρώπους του αντιδικτατορικού αγώνα και μέλη της πάλαι ποτέ Κερκυραϊκής Φοιτητικής Ένωσης μέχρι τα τωρινά νιάτα, συμπεριλαμβανομένων των ενδιάμεσων γενεών.

Μελωδία συνθημάτων, χάρμα οφθαλμών από πανό και παλαιστινιακές σημαίες, χαμόγελα και συγκίνηση. Παστέλια για την πορεία, είπε η κυρία που μας έφερε ολόκληρο χαρτοκιβώτιο. Ζωές αναρτημένες, για ένα απόγιομα στα κάγκελα απάνω από τα μπάνια τ’ Αλέκου, για πάντα στα κάγκελα του αγώνα, της αλληλεγγύης και της αξιοπρέπειας.

Απρογραμμάτιστα, ο ήχος των μεγαφώνων που προβάρανε τραγούδια της βαρκαρόλας, συνόδεψε για λίγο το αρμένισμα της βάρκας με την παλαιστινιακή σημαία να ανεμίζει περήφανα στο κατάρτι. Εικόνα από το μέλλον, από τη δράση ενός αληθινού Δήμου του Λαού. Φωτοβολίδες στα ίδια χρώματα, κόκκινο, πράσινο, μαύρο και λευκό, τιμούν την απόφαση της παλαιστινιακής αντίστασης να μην υπογράψει νέα Βάρκιζα.

Οι λαοί νικούν / με το όπλο στο χέρι / κι αυτό η Παλαιστίνη / πολύ καλά το ξέρει…

Να τι σημαίνει, επιτέλους, “μαθαίνουμε από την Ιστορία μας”: είμαστε εκεί, όταν η Ιστορία μάς χτυπάει την πόρτα ή μας ανοίγει ένα παράθυρο.

Η αίσθηση του κοινού σκοπού, του συνανήκειν σε μια κοινότητα αλληλεγγύης πανανθρώπινη για την κοινωνία των ελεύθερων και ίσων ανοίγει διάπλατες τις καρδιές και τις αγκαλιές. Δίνει στόχο στη ζωή και νόημα στην ύπαρξη. Πάντοτε σου χαρίζει πολύ περισσότερα από όσα κι αν προσφέρεις στον αγώνα. **Και σήμερα και αύριο και όσο χρειαστεί…**

για πάντα στα κάγκελα του αγώνα, της αλληλεγγύης και της αξιοπρέπειας

Πιο πολύ, ευγνωμονώ τα νέα παιδιά, αντίκρυ μου κάποτε στα σχολικά θρανία, που τώρα με διδάσκουνε, με τη σειρά τους, το μάθημα του αγώνα. Και τότε και τώρα, οι ανάσες μας μαζί, με τους λαούς του κόσμου, με της γης τους κολασμένους, μακριά και δίπλα μας. Ποτέ δεν θα είμαστε αληθινά ελεύθεροι, όσο έστω κι ένας άνθρωπος πάνω στη γη θα μένει σκλαβωμένος!